

*Матеріали Всеукраїнської науково-практичної
конференції студентів та молодих вчених
«Південноукраїнські наукові студії»*

8. Mattiello E. Analogy in word-formation: A study of English neologisms and occasionalisms (Trends in Linguistics: Studies and Monographs 309). Berlin & Boston, MA: De Gruyter Mouton, 2017. Pp. vii. 340 p.

Концеба А. А., студент навчально-наукового
інституту фізичної культури, спорту та реабілітації
Науковий керівник: доц. Балашенко І. В.
Університет Ушинського,
м.Одеса, Україна

ХРИСТИАНСТВО ТА ФІЛОСОФІЯ КИЇВСЬКОЇ РУСІ

988 рік – один з найвидатніших років в історії нашої країни та нації. Це рік хрещення Київської Русі Володимиром Великим. До цього народи, які проживали на території Київської Русі, були дуже розрізненими, тому цілісність держави трималася, в основному, за рахунок військової сили Києва та вірних йому міст. Основою цього була різність вірувань, у кожній народності були свої ідоли, свої боги, а разом з тим і різні погляди на життя, різні філософські думки. Першою спробою Володимира Великого об'єднати народ була ідея зібрати ідолів усіх народів Київської Русі в одному храмі, але вона не увінчалася успіхом. Після цього великий князь та його радники вирішили перейняти віру сусідніх народів. Між ісламом, християнством західного зразку та православ'ям вибір пав на останню.

Тому в 988 році в Києві відбулося хрещення людей в водах Дніпра, а потім і в інших містах країни. З цього моменту починається культурний та економічний розквіт Київської Русі. Зникає прірва між русичами та візантійцями в культурному плані, яка на той момент була дуже велика, але християнство в короткий період її ліквідувала. Разом із Вірою та священиками на Київську Русь прийшли й філософські роботи античних діячів та філософів Середньовічної Європи. Стрімко почали розвиватися школи та мистецтво, почали з'являтися майстри з написання книг, в тому числі й філософських.

Після прийняття християнства філософія Київської Русі почала переймати його риси. Так, в одному з найвідоміших філософських трудів того часу, в «Слові про закон та благодать» авторства митрополита Іларіона, піднімається питання необхідності зв'язку людини та Бога, людського та Божого в образі Ісуса Христа. Також митрополит Іларіон освітлює і вирішення мирських питань та проблем, з точки зору християнської філософії.

Філософські проблеми піднімає і митрополит Нікіфор у своєму листі князю Володимирі Мономаху розкриває своє філософське бачення людської душі. Він вважав, що душа безсмертна та складається з розуму, відчуттів та волі.

Значний вклад у розвиток філософії Русі зробив єпископ Кирило Туровський. Він був добре знайоми з ранніми роботами київських філософів та з роботами античних діячів. До нас дійшли лише декілька його листів, в яких він піднімає питання співвідношення душі та тіла, безсмертя душі та її складові.

Отже, за свою майже 300-літню історію існування філософія Київської Русі створила фундамент для подальшого розвитку українських мислителів після падіння Київської держави від нападків татаро-монгол в середині XIII століття.

На мою думку, період Київської Русі – це був період одного з найбільших розквітів нашої держави, нашої культури та нашої філософської думки, який залишив неоціненний вклад в розвиток сучасної української нації та назавжди залишиться в нашій історії та в наших серцях.

*Матеріали Всеукраїнської науково-практичної
конференції студентів та молодих вчених
«Південноукраїнські наукові студії»*

Література:

1. Краткая история Поместных и Автономных Православных Церквей: учебное пособие-Одесса: Астропринт, 2011 –С. 91-94
2. <http://kpeklnu.at.ua/e-book/philosofija/page31.html>

Кулачинская А. А., студентка учебно-научного
института физической культуры, спорта и реабилитации
Научный руководитель: доц. Балашенко И. В.
*Университет Ушинского,
г.Одесса, Украина*

СОЦИАЛЬНО- ДЕЗАДАПТИРОВАННЫЕ СЕМЬИ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ОБЩЕСТВА

Такие неблагоприятные факторы, как увеличение разнообразия форм собственности, реформации законодательства, экономические изменения, имущественное расслоение общества привели к увеличению количества социально-дезадаптированных семей.

По Солодникову В.В., «социально-экономические преобразования, осуществляемые в России уже более полутора десятка лет, со всей остротой поставили вопрос о выживании и социальном благополучии личности и семьи в меняющемся социуме» [6, с.76].

Проблемы социально-дезадаптированной семьи являются актуальными не только для России, но и для остальных стран СНГ. В мире происходит множество изменений, далеко не всегда позитивных, экономика имеет свойство быть нестабильной- и, к сожалению, многие люди теряют ориентир. Нарушается в целом процесс интеграции человека в общество, а практикуемые отношения в семьях становятся социально неприемлемыми, социально-ролевые позиции меняются.

По Гоголевой А.В. «большинство отклонений в поведении несовершеннолетних: безнадзорность, правонарушения, употребление психоактивных веществ, имеют в своей основе один источник — социальную дезадаптацию, корни которой лежат в дезадаптированной семье» [1, с.7].

Известно, что человек использует опыт жизни со своими родителями, как пример негативного или позитивного взаимодействия в семье, делая выводы в сознательном возрасте. Таким образом, вырастая в социально-дезадаптированных условиях, ребенок, за счёт пластичности своей психики, принимает обстановку в семье как образец нормы. Отдаляясь от сверстников, не примыкая к какому-либо кругу общения, подросток скорее прибегнет к девиантному поведению, чем в благоприятных для развития условиях.

Широкая общественность социальную дезадаптацию понимает, как невыполнение семьей своих основных индивидуальных и общественных функций. Мацковский М.С. выделил 10 основных функций семьи: репродуктивную, воспитательную, хозяйственно-бытовую, экономическую, сферу первичного социального контроля, сферу духовного общения, социально-статусную, досуговую, эмоциональную, сексуальную [3, с.43].

Не выполняя свои основные функции, ячейка общества становится отличной для других. Таким образом, развиваются разногласия и конфликты на данной почве.

Стоит отметить, что социальная дезадаптация семьи характеризуется наличием следующих проблем: неопределенность гражданского статуса членов семьи; малообеспеченность; безработица; неудовлетворительные жилищные условия; алкоголизм,